

Mijn column nummer 186

Elf steden, elf concepten

Ik denk dat het jaar 2009 het jaar van het Bodemconvenant gaat worden, net zoals het jaar 2003 het jaar van de Beleidsbrief Bodem is geworden.

Het duurt wel lang voor dit convenant over bodemonderwerpen wordt ondertekend. Is daar nu echt zo lang voor nodig? Een mogelijke verklaring hiervoor is de psychologische dreun voor velen dat het convenant het begin van het einde van de bodemsanering inluidt. Ik hoop dat de veelheid aan concepten de kwaliteit van het convenant ten goede komt en er geen slap aftreksel van de duidelijke bestuurlijke intenties resteert.

Terwijl ik dit stukje schrijf is de wereld om mij heen helemaal wit. Het heeft vannacht streng gevoren. Er wordt zelfs gesproken over een Elfstedentocht. Binnen doet de kachel gelukkig zijn best. Ondertussen zitten miljoenen mede Europeanen in de kou vanwege een conflict tussen Rusland en de Oekraïne over de doorvoer van gas. De tijd is rijp om serieus werk te gaan maken van de mogelijkheden die onze bodem biedt bij het leveren van energie. Ik ben benieuwd wat er op dat punt in het convenant wordt opgenomen.

Ik heb al eens eerder geschreven over de gevalsdefinitie in de Wet bodembescherming. Dat is een soort vergelijking met zes onbekenden en dus door niemand op te lossen. De discussie hierover loopt al meer dan tien jaar. Het resultaat daarvan is heel veel gedoe en heel veel jurisprudentie. Er ligt voldoende stof voor iemand om hierop te promoveren. Het zou een hoop werk schelen als er een andere definitie zou komen, in de geest van 'een geval is een geval als er een geval op staat'. Zou dat ook iets zijn voor het convenant? Toch maar niet, want dan gaat de ondertekening nog langer duren. Ik ben niet zo'n schaatsliefhebber. Terwijl u naar de Elfstedentocht kijkt, wil ik graag het elfde concept van het Bodemconvenant doornemen. Wie stuurt het me?